

JEDYNECZKA

Kwartalnik Szkoły Podstawowej nr 1 w Kielcach

Pierwszy dzień wiosny

Jak obchodzimy w Polsce i na świecie

Tradycje wielkanocne

Ptasznik białokolanowy

Piotr Kukuś

Happy
St. Patrick's
Day

Jedyneczka Numer 6

Marzec 2024

Zdrowych wesołych i spokojnych Świąt
Wielkiej Nocy dla całego Grona
Pedagogicznego życzy redakcja Gazetki
Szkolnej "Jedyneczka"

Opiekunowe

Iwona Młynarczyk-Halicka

Marysia Litwinek

Albert Lewandowski

Wiosna 2024

Data na którą większość uczniów czeka z niecierpliwością to 21 marca, czyli tzw. kalendarzowy, pierwszy dzień wiosny. Początek wiosny astronomicznej – a dokładnie równonocy wiosennej – przypadnie w tym roku dzień wcześniej, czyli 20 marca.

wiosenne prace wykonane podczas zajęć plastycznych na świetlicy szkolnej

1

uczniowie klasy 2a i ich prace wiosnie

uczniowie klasy 1c i ich prace o wiosnie

przebiśniegi wykonane przez uczniów klasy 2b

21 marca przywitamy pierwszy dzień wiosny

Przeczytajcie o 10 niezwykłych tradycjach wiosennych z całego świata. Zobaczcie, jak ludzie świętują nadejście wiosny. Ludzie na całym świecie z chęcią żegnają ponurą zimę i cieszą się nadejściem wiosny. Jest to okazja do świętowania, dzięki czemu organizowanych jest wiele festiwali i uroczystości. Niektóre obrzędy znane są od setek lat, a niektóre obchodzi się dopiero od kilku lat. Poznaj najciekawsze i najbardziej zabawne tradycje związane z nastaniem wiosny.

W Polsce od XVI wieku tradycją jest topienie słomianej kukły czyli Marzanny.

Obrzęd ten dokonuje się pierwszego dnia wiosny. W czasach średniowiecznych uznawano jeden konkretny dzień, który witał wiosnę i był to 21 marca. Lalka ze słomy ma symbolizować ponurą, zimową aurę, którą żegnamy. W niektórych miastach, przed wrzuceniem Marzanny do najbliższej rzeki, organizowane są marsze ulicami miast.

Ognisty bałwan w Szwajcarii

Szwajcarzy z kolei zamiast Marzanny mają bałwana, a zamiast wody - ogień. W Szwajcarii koniec zimy celebrowane jest świętem Sechseläuten (znany także jako Böögg), podczas którego rozpalane jest ogromne ognisko, w którym pali się... bałwana. Co ciekawe, często dla większego efektu, do wnętrza kukły wkłada się materiały wybuchowe. Termin tej uroczystości każdego roku jest inny, ponieważ organizuje się ją kiedy zakwitną pierwsze kwiaty. Tradycja ta sięga XVI wieku i odbywa się w Zurychu. Warto dodać, że Szwajcarzy zwracają także uwagę na to w jaki sposób pali się bałwan. Spekulują, że im szybciej ogień osiągnie wysokość głowy bałwana, tym lepsza pogoda ich czeka w nadchodzących miesiącach. Dodatkowo prognozują, że jeśli kukła wybuchnie w ciągu pierwszych 6-10 minut to lato będzie suche i słoneczne, a jeśli po okresie 10-15 minut oznacza to deszczowe lato.

W Bułgarii Martenica na szczęście

Zgodnie z bułgarską tradycją, marzec jest miesiącem nadejścia wiosny. Już 1 marca i przez kilka kolejnych dni Bułgarzy świętują odejście zimy. W 681 roku powstał zwyczaj Martenica, wedle którego Bułgarzy obdarowują się wzajemnie czerwono-białymi włóczkowymi gałgankami. Kolor czerwony symbolizuje krew i życie, natomiast biały - czystość i szczęście. Mają formę laleczek, pomponików, wstążeczek, plecionek, bransoletek itp. Podarowana martenica przynosi szczęście i pomyślność. Martenice nosi się na rękach do momentu, gdy zauważy się pierwsze kwitnące drzewo albo pierwszego wiosennego ptaka (np. bociana). Następnie pozostawia się je pod kamieniem, wiesza się na drzewie lub puszcza w rzece. Martenice były dawniej wykorzystywane także do przepowiadania przyszłości. Wróżba polegała na włożeniu martenicy pod kamień i pozostawieniu jej tam na kilka dni. Pojawienie się po tym czasie pod kamieniem mrówek było zwiastunem znacznego powiększenia stada owiec, koni (jeśli pojawiły się mrówki czerwone) lub krów (jeśli pojawiły się inne owady).

Festiwal kolorów w Indiach

Hinduski obrzęd Holi (tzw. festiwal kolorów) organizuje się pod koniec lutego lub na początku marca. Święto rozpoczyna się przy ognisku, gdzie ludzie zbierają się żeby śpiewać i tańczyć. Następnego dnia rano odbywa się karnawał kolorów, uczestnicy odgrywają pościg polegający na wzajemnym obrzucaniu się i wylewaniu na siebie kolorowych farb z wodą, podobnie jak podczas polskiego śmigusa-dyngusa. Ludzie odwiedzają przyjaciół, rodzinę i wrogów, żeby podzielić się radością oraz przysmakami tego święta. Festiwal jest uroczystym dniem podczas, którego ludzie wybaczą sobie błędy z przeszłości i zapominają innym wyrządzone krzywdy. Holi symbolizuje zwycięstwo dobra nad złem i obchodzi się je m.in. w Indiach i Nepalu.

Holenderskie i australijskie święto kwiatów

Bloemencorso Bollenstreek to kwiatowa parada w Holandii. 12 godzinna parada odbywa się z miejscowości Noordwijk do Haarlem. Przez 40 km suną platformy artystów. Wszystko ozdobione jest m.in. żonkilami, tulipanami i hiacyntami. Święto odbywa się w kwietniu.

Festiwal kwiatów od kilku lat odbywa się także w Australii. Nosi on nazwę Floriada i ma miejsce w stolicy czyli w Canberze. Z uwagi na to, że Australia znajduje się na południowej półkuli, wiosna rozpoczyna się tam we wrześniu, wtedy kiedy my witamy jesień.

Biegające dzieci w Szkocji

W Szkocji tradycja witania wiosny jest tak stara, że nikt nie pamięta jak do tego doszło i od kiedy dokładnie istnieje. W Lanark pierwszy dzień marca dzieci biegają z papierowymi kulkami w rękę. Obiegają słynny miejski dzwon Kirk od zmierzchu do czasu, kiedy dzwon nie wybije godziny 18.

Darmowa jajecznicza w Bośni

Tymczasem w Bośni tysiące osób gromadzi się w Zenica na festiwalu jajeczniczy (tzw. Cimburijada). Danie to jest szykowane na olbrzymich patelniach a potem rozdawane za darmo ludziom. Jaka stanowią symbol nowego życia, tak samo jak wiosna, które rozpoczyna nowy sezon. Tradycja sięga kilkaset lat.

Święto Ognia w Hiszpanii

W Hiszpanii tradycją wiosenną jest Święto Ognia. Co roku w Walencji tworzone są rzeźby z kartonu, plastiku, wosku i drewna. Wykonuje się je według projektów zawodowych artystów plastyków. Płoną one na ulicach miasta w ostatnim dniu świąt czyli 19 marca.

Początki święta w Walencji sięgają XVI wieku, kiedy to tutejsi cieśle postanowili uczcić swego patrona św. Józefa, paląc konstrukcje tworzone z drewnianych odpadów. Z czasem niektóre z nich zaczęły przybierać kształty ludzkie, by ostatecznie przekształcić się w formy znane współcześnie oraz karykatury znanych osób.

Kwitnące wiśnie w Japonii

Tradycyjnym wiosennym zwyczajem w Japonii stanowi święto Hanami. Polega ono na podziwianiu urody kwiatów, szczególnie wiśni. Hanami praktykowane jest od kilkuset lat i cieszy się w Japonii ogromną popularnością. Kwitnienie wiśni trwa od jednego do dwóch tygodni, zazwyczaj w marcu lub kwietniu, jest relacjonowane przez media i wyczekiwane przez większość Japończyków

O co chodzi z dniem świętego Patryka?

17 MARCA

Święty Patryk jest patronem Irlandii i Nigerii. Dzień, w którym obchodzi się jego wspomnienie, jest wolny od pracy w Irlandii, Irlandii Północnej, Nowej Fundlandii i Labradorze, oraz na Montserrat.

To również ulubione święto dzieci. Ubierają się w tym dniu na zielono, składają sobie nawzajem życzenia, (wysyłając np. e-kartki), ozdabiają domy i szkoły (a nawet monitory swoich komputerów – tapety), koniczynkami, tęczami, garnuszkami ze złotem, który jest skarbem wróżki Leprekona i noszą zielone kapelusze. Zieleń to narodowa barwa Irlandii, która nie tylko nawiązuje do krajobrazu wyspy, ale także symbolizuje koniczynę, którą przypisuje się według tradycji św. Patrykowi. 17 marca Irlandczycy ubierają się na zielono, zakładają zielone peruki, a nawet farbują na ten kolor włosy i zarost.

Tradycje i zwyczaje wielkanocne

Pisanki wykonane przez uczniów z klasy 1c

O których obrzędach i zwyczajach pamiętamy w Wielkanoc i kultywujemy je od lat? Wielkanoc to najstarsze i najważniejsze święto w religii chrześcijańskiej. Ten radosny czas obfituje w wiele zwyczajów. Większość z nich znane jest od średniowiecza i praktykowane do dziś.

Niedziela Palmowa - symbolizuje przybycie Jezusa Chrystusa do Jerozolimy. Rozpoczyna Wielki Tydzień. Kiedyś w Polsce nazywa „Wierzbną”, ponieważ gałązki wierzby zastępowały palmy.

Zakaz pieczenia chleba - W okresie tygodnia przed Niedzielą Palmową aż do Wielkiego Tygodnia gospodynie nie mogły wypiekać chleba. Złamanie zakazu groziło sprowadzeniem na całą wieś suszy. Dlatego winna gospodyni zostawała ukarana poprzez wyrzucenie jej i jej garnków do pobliskiej wody.

Pogrzeb żuru i śledzia - w dawnych czasach okres postu był bardzo ściśle przestrzegany, ograniczano wtedy spożywanie mięsa, cukru nawet nabiału. Jedzono praktycznie tylko żur i śledzie. Dlatego w Wielki Piątek z radości ku końcowi postu, urządzano tzw. pogrzeb żuru i śledzia. Wszyscy mieszkańcy wsi z okrzykami radości zakopywali w przygotowanym dole „znudzone” pożywienie, z którym rozstawali się na cały rok. W niektórych regionach Polski zasypywano dodatkowo garnek z popiołem, który symbolizował koniec smutku i nadejścia radości.

Topienie Judasza – w Wielką Środę młodzież topi słomianą kukłę, symbolizującą Judasza. Po przeciągnięciu jej przez całą wieś, wrzuca ją do wody i obrzuca kamieniami do momentu aż pójdzie na dno.

Święconka – w Wielką Sobotę odbywa się święcenie pokarmów, które później spożywamy na świąteczne śniadanie. Ta pogańska tradycja została uświęcona przez Kościół. Choć zawartość koszyczka różni się w zależności od regionu, to w każdym nie może zabraknąć: jajka, baranka, soli chleba, kiełbasy i chrzanu.

Wielkanocne jajo

Jajo – króluje na wielkanocnym stole, jest symbolem życia i odrodzenia. Tradycja pisanek i dzielenia się święconym jajkiem sięga daleko w przeszłość. Już starożytni Persowie wiosną darowali swoim bliskim czerwono barwione jaja. Zwyczaj ten przyjęli od nich Grecy i Rzymianie. Rumuńskie przysłowie ludowe mówi: „Jeśli my, chrześcijanie zaprzestaniemy barwienia jaj na czerwono, wówczas nastąpi koniec świata”. Czerwone pisanki mają ponoć moc magiczną i odpędzają złe uroki, są symbolem serca i miłości. Jajko jest formą najbardziej doskonałą. Zawiera wszystkie konieczne dla odżywienia organizmu składniki: białko, tłuszcz, sole mineralne i witaminy. Ma około 100 kalorii.

Specjalnie dla dziewcząt

Uwaga dziewczyny, – jeżeli w Wielką Sobotę obmyjecie twarz w wodzie, w której gotowały się jajka na święconkę, to znikną piegi i inne mankamenty urody!

Niedziela Zmartwychwstania – Wielka Niedziela rozpoczyna się od uroczystej mszy – rezurekcji. Później cała rodzina zasiada przy stole i spożywa świąteczne śniadanie, które rozpoczyna się składaniem życzeń i dzieleniem się poświęconym jajkiem.

Pisanki – Pochodzenie tradycji malowania pisanek nie jest do końca znane. Każdy kolor symbolizuje coś innego. Fioletowy i niebieski oznacza Wielki Post, czerwony to przelana na krzyżu krew Chrystusa, zielony, brązowy i żółty wyrażają radość. W naturalny sposób jajka można zafarbować gotując je w łupinach cebuli, kwiatkach malwy lub kory dębu.

Śmigus Dyngus czyli lany poniedziałek. Pogańskie święto, symbolizujące budzenie się przyrody do życia oraz oczyszczenie z zimowego brudu. Przepowiednia mówi, że im mocniej oblana panna, tym większe szanse na szybkie zamążpójście.

Zajączek – zabawa wielkanocna - po świątecznym śniadaniu, wszyscy zebrani chodzą po domu i szukają ukrytych upominków.

Czas na wielkanocną grę

Przyporządkuj Słowa i ich litery do odpowiednich obrazków

St. Patrick's Day

Write the correct number in the box.

1. horseshoe

2. gold coins

3. rainbow

4. harp

5. pot of gold

6. top hat

7. Ireland

8. Irish Bear

9. shamrock

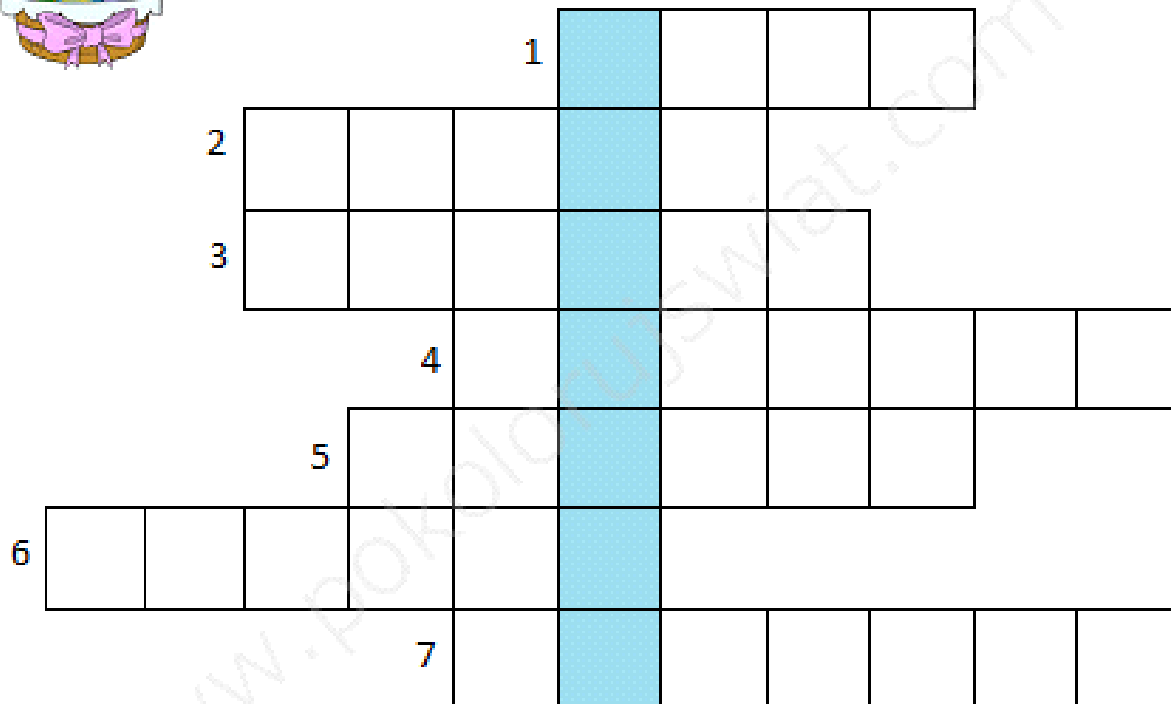
10. leprechaun

ilonapp.blogspot.com

Krzyżówka Wielkanocna

1. Trwa 40 dni i poprzedza Święta Wielkanocne,
2. Na wiosnę wyrastają na wierzbie,
3. Pora roku, w której obchodzimy Wielkanoc,
4. Cukrowy – słodki świąteczny wypiek,
5. Inaczej „Lany Poniedziałek”,
6. W nim znajduje się święconka,
7. Popularne Wielkanocne ciasto.

www.pokolorujswiat.com

HASŁO: _____

Ptasznik białokolanowy (Acanthoscuria Geniculata)

Piotr Kukuś

Najczęstszym zwierzakiem domowym jest pies lub kot. Jednakże pupilem hodowanym w domu może też być i pająk, chociaż trudno z takim pupilem wyjść na spacer, pogłaskać go albo przytulić. Najpopularniejszymi pająkami hodowanymi są ptaszniki. W artykule chciałbym opisać Ptasznika białokolanowego (Acanthoscuria Geniculata), którego hoduję. Pająk ten pochodzi z Ameryki Południowej. W naturalnych warunkach występuje w Brazylii. Jest gatunkiem naziemnym, bytującym w norach. Ptasznika białokolanowego hodowanego przez mnie przedstawia zdjęcie.

Wygląd i długość życia:

Jest to pająk, którego ciało osiąga rozmiary do 10 cm. Samice są większe i masywniejsze od samców. Z rozpostartymi odnóżami pająk może mierzyć około 22 cm. Ptasznik ten jest bardzo atrakcyjnie ubarwiony. Samice tego ptasznika dożywają wieku 20 lat. Samce zaś do 1 roku po ostanim linieniu.

Proces linienia:

Pająk ten bardzo szybko rośnie. Nie da się więc przegapić tak zwanego procesu linienia. Najprościej mówiąc proces linienia polega na zrzuceniu starego pancerza, w którym pająk się nie mieści. Pod starym pancerzem czeka nowy, większy i ładniejszy pancerz. Wraz z kolejnym linieniem pająk nabiera coraz to nowszych barw. Ptasznik białokolanowy w młodości jest brązowo-szary. Wraz ze wzrostem przybiera czarnego koloru ciała, a na odnóżach na przemian układają się dwa kolory: czarny i biały. Odwłok pokrywają rude włoski. Swojego pająka mam od 3,5 miesięcy. W tym czasie mój pająk przeszedł jedno linienie. Zrzucił pancerz, spod którego wyłonił się nowy i większy.

Charakter:

Jest to pająk raczej defensywny niż agresywny. Dlatego też, uważa się, że jest odpowiedni dla niedoświadczonych hodowców. Zdarzają się jednak osobniki agresywne. Głodne pająki atakują nawet strumień wody podczas nawadniania pająka. Mój pająk jest osobnikiem defensywnym.

Warunki hodowlane i żywienie:

Ptaszniki hodowane są w terrariach. Moje terrarium z ptasznikiem przedstawia zdjęcie. Ptasznik białokolanowy nie jest wymagający, co czyni go odpornym na błędy początkujących hodowców. W terrarium umieszcza się miseczkę z wodą, z której pająk chętnie pije. Ptasznik nie jest wybredny, ale jest bardzo żarłoczny. Chętnie zjada różnorodny pokarm (np. mączniki oraz świerszcze). Ja mojego pająka karmię raz w tygodniu. Dłuższą przerwę w jedzeniu miał pająk podczas przygotowywania się do procesu linienia. Nie przyjmował pokarmu przez okres około 3 tygodni.

Jako hodowca Ptasznika białogłowego stwierdzam, że chociaż wiele osób boi się pająków to hodowla pająka jest ciekawym i pouczającym doświadczeniem.